

ТЕКСТОВИ ЗА СВЕТОСАВСКИ КАЛИГРАФСКИ КОНКУРС 2018.

1-2. разред ОШ:

- ЗАВЕШТАЊЕ
- СРПСКА ИМЕНА

3-4. разред ОШ:

- СТЕФАН НЕМАЊА - СВЕТИ СИМЕОН
- САМО НАПИСАНА РЕЧ ОСТАЈЕ.

5-8. разред ОШ: РЕЧИ СВЕТОГ СИМЕОНА – избор

- КУЋА ОСТАЈЕ ДЕЦИ, ЦРКВА НАРОДУ.
- ЧУВАЈТЕ, ЧЕДО МОЈЕ, СРПСКА ИМЕНА.
- У ИМЕНИМА ЈЕ ДУША НАРОДНА.
- НАРОД ЧИНИ ЗЕМЉА, ЧЕДО МОЈЕ МИЛО.
- ТЕШКО ОНОМЕ КО СВОЈУ ПЕСМУ НЕ ПЕВА.
- ЦРКВА ЈЕ ОНО ШТО ОСТАЈЕ ПОСЛЕ ВЛАДАРА.
- У ПЕСМИ ДУША НАРОДНА ОБИТАВА.
- СВАКИ ЧОВЕК НАД СВОЈОМ ГЛАВОМ ИМА СВОЈЕ НЕБО...
- ОКУПИТЕ СВЕ НАШЕ ЗЕМЉЕ И ОКУПИТЕ СЕ СВИ У ЗЕМЉИ.
- ГЛАГОЉАТИ ЗНАЧИ ПРОЛАЗИТИ, А ПИСАТИ ЗНАЧИ ОСТАЈАТИ.
- НАРОД УВЕК ЖИВИ ИЗМЕЂУ СВОЈИХ ГРОБОВА И НЕБЕСА СВОЈИХ.
- ГРАДИТЕ ЗА ДАНАС, ГРАДИТЕ ЗА СУТРА, АЛИ ГРАДИТЕ И ЗА ВЕКОВЕ.
- ТЕЛО ЧОВЕКОВО ЗЕМЉИ ТЕЖИ, А ДУША И ПЕСМА НЕБУ У ВИСИНЕ.
- ОД НАС ЋЕ, ЧЕДО МОЈЕ, ОСТАТИ ОНО ШТО БУДЕ ЗАПИСАНО У КЊИЗИ.
- НИКАДА НЕЋЕМО БИТИ ВЕЋИ ХРИШЋАНИ АКО МАЊЕ БУДЕМО СРБИ.
- ТВОРИТИ НЕБЕСКЕ СТВАРИ НА ЗЕМЉИ И ЗЕМАЉСКЕ СТВАРИ УЗДИЗАТИ ДО НЕБА.
- ТАМО ЈЕ СВЕ ТО МОГУЋЕ. АЛИ, ЧЕДО МОЈЕ, НЕ ЗНА ТО СВАКО И НЕ ВИДЕ ТО СВИ.
- НЕ ЧИНЕ НАРОД САМО ОНИ ШТО ЖИВЕ НА ЗЕМЉИ, НЕГО И ОНИ У ЗЕМЉИ И ОНИ У НЕБУ.
- И ЗАПАМТИ, ЧЕДО МОЈЕ, ДА ЈЕ ЧОВЕКОВО ТЕЛО НА ЗЕМЉИ, А ЊЕГОВА ДУША ВИЈЕ СЕ НЕБОМ.
- СРЕЋАН САМ И МИРАН, ЧЕДО МОЈЕ, ШТО ЈЕ САДА МОЈА СТУДЕНИЦА ЗАПЛОВИЛА ПРЕМА ВЕКОВИМА.
- СВАКА ПТИЦА СВОЈИМ ГЛАСОМ ПЕВА. И СВАКИ НАРОД ИМА СВОЈ ГЛАС И СВОЈУ ПЕСМУ ПО КОЈОЈ СЕ ПОЗНАЈЕ.
- НАРОД КОЈИ НЕМА СВОЈЕ КЊИГЕ И СВОГА ПИСМА, СВОЈИХ КЊИГОПИСАЦА И СВОЈИХ КЊИГОЉУБАЦА НЕ МОЖЕ СЕ НАЗВАТИ НАРОДОМ.

- НИЈЕ ЗЛО, ЧЕДО МОЈЕ, ЧУТИ И ЗНАТИ ТУЂУ ПЕСМУ. ЗЛО ЈЕ ЗАБОРАВИТИ И НЕ ЗНАТИ СВОЈУ. ТЕШКО ОНОМЕ КО СВОЈУ ПЕСМУ НЕ ПЕВА.
- ЈЕДИНА НЕРАЗРУШИВА ГРАНИЦА И ТВРЂАВА НАРОДНА ЈЕ ПЕСМА И СВИРКА. ЧУЈЕШ ЈЕ, А НЕ ВИДИШ ЈЕ. ПОСТОЈИ, А НЕВИДЉИВА ЈЕ.
- У ТИМ ИМЕНИМА ИМ ЈЕ ТАЈНА ЖИВОТА, ЉУБАВИ И СРЕЋЕ. СМИСЛИЛИ СУ НАЈЛЕПША ИМЕНА НА СВЕТУ, ПРЕЛЕПА ЗВУКОМ И БОГАТА СМИСЛОМ.

СРЕДЊА ШКОЛА:

- ЧУВАЈТЕ, ЧЕДО МОЈЕ МИЛО, ЈЕЗИК КАО ЗЕМЉУ. РЕЧ СЕ МОЖЕ ИЗГУБИТИ КАО ГРАД, КАО ЗЕМЉА, КАО ДУША. А ШТА ЈЕ НАРОД ИЗГУБИ ЛИ ЈЕЗИК, ЗЕМЉУ, ДУШУ?
- ЧЕДО МОЈЕ МИЛО, ОНО ШТО НАРОД НЕ МОЖЕ МАЧЕМ НИ ПЛУГОМ, МОЖЕ КЊИГОМ И ПИСАЛОМ. ПИСАЛО ОД СУВЕ ТРСКЕ ИЛИ ОД ЛАКОГА ПЕРА ОСТАВЉА ДУБЉЕ БРАЗДЕ ОД РАЛА И МОТИКЕ.
- КАДА ТИ НЕПРИЈАТЕЉ ПРОВАЛИ СВЕ БЕДЕМЕ И ТВРЂАВЕ, ТИ НЕ ОЧАЈАВАЈ, НЕГО ГЛЕДАЈ И СЛУШАЈ ШТА ТИ ЈЕ СА ЈЕЗИКОМ. АКО ЈЕ ЈЕЗИК ОСТАО НЕДИРНУТ, НЕ БОЈ СЕ.
- ТАМО ГДЕ ОДЗВАЊА НАША РЕЧ, ГДЕ СЕ ЈОШ ГЛАГОЉА И ГДЕ СЕ ЈОШ, КАО СТАРИ ЗЛАТНИК ОБРЋЕ НАША РЕЧ, ЗНАЈ, ЧЕДО МОЈЕ, ДА ЈЕ ТО ЈОШ НАША ДРЖАВА БЕЗ ОБЗИРА КО У ЊОЈ ВЛАДА.
- СЛОВО ЈЕ ЧУДНО СЕМЕ. ПИСМЕНА СУ НАЈБОЉЕ ЗРЊЕ СЕМЕНО СВАКОГА НАРОДА. КЛИЈА СА ПАПИРА ПОСЛЕ ХИЉАДУ ГОДИНА И РАСЦВЕТАВА СЕ У ГЛАС И РЕЧ, У СЛИКУ И ПРИЧУ, У МИСАО И ЧУВСТВО, И У ДАВНЕ СРЦА ОТКУЦАЈЕ.
- ЧЕДО МОЈЕ, РУКА ТИ ЈЕ ВИЧНА И ВЕШТА ПЕРУ И ХАРТИЈИ. БОГ ТЕ ЈЕ ОБДАРИО И ОДРЕДИО ДА НАС ТИ ПРВИ ЧИТКО ЗАПИШЕШ У КЊИГЕ. ЗАПИШИ НАС У КЊИГУ НАРОДА НА ОВОМЕ СВЕТУ ДА СЕ ЗАУВЕК ЗНА ДА СМО БИЛИ, ДА ЈЕСМО И ДА ЋЕ НАС БИТИ.
- ЧУВАЈТЕ, ЧЕДО МОЈЕ, СРПСКА ИМЕНА. И ПО ЊИМА СЕ НАШ НАРОД ПОЗНАЈЕ МЕЂУ ДРУГИМ НАРОДИМА. ИМЕНА НАШИХ ОТАЦА И МАТЕРА, НАШЕ БРАЋЕ И СЕСТАРА И НАША РОЂЕНА ИМЕНА, РАСТКО СИНЕ, СВЕТА СУ КОЛИКО И ОВА СВЕТАЧКА КОЈА САДА НОСИМО.
- НАШИ ДАЛЕКИ ПОТОМЦИ ПРЕПОЗНАЋЕ НАС У СТУДЕНИЦИ. ЗНАЋЕ КО СМО И КАКВИ СМО. И, ЧЕДО МОЈЕ, БИЋЕ ПОНОСНИ - ШТО НАС ИМАЈУ, ПОУЗДАНО ЗНАМ ДА ХОЋЕ. ПОНОСИЋЕ СЕ ШТО СУ ПЛЕМЕ НЕМАЊИЋКО.
- ЗАТО УЗМИТЕ СВОЈУ ЗЕМЉУ НА ДЛАНОВЕ И НЕ ИСПУШТАЈТЕ ЈЕ НИКАДА И НИ ЗА ШТА ИЗ СВОЈИХ РУКУ, ЈЕР СТЕ СА ТОМ ГРУДОМ ЗЕМЉЕ У РУЦИ НАРОД, А БЕЗ ТЕ ГРУДЕ, ПРАЗНИХ ШАКА, САМО СКИТНИЦЕ МЕЂУ НАРОДИМА.
- НАПИСАНА РЕЧ ТРАЈЕ ДУЖЕ ОД УСТА КОЈА СУ ЈЕ ИЗГОВОРИЛА, И ГРЛА ИЗ КОЈЕГ ЈЕ ДОВИКНУТА, И УШИЈУ КОЈЕ СУ ЈЕ ЧУЛЕ. ТРАЈЕ ВЕЧНО. КАД ЈЕ ЗА ХИЉАДУ ГОДИНА ПРОНАЂУ НЕМУ НА ПАПИРУ ИЛИ КОЖИ, ПРОЗБОРИЋЕ.

- НЕ УЗИМАЈТЕ ТУЋУ РЕЧ У СВОЈА УСТА. УЗМЕШ ЛИ ТУЋУ РЕЧ, ЗНАЈ ДА ЈЕ НИСИ ОСВОЈИО, НЕГО СИ СЕБЕ ПОТУЋИО. БОЉЕ ТИ ЈЕ ИЗГУБИТИ НАЈВЕЋИ И НАЈТВРЂИ ГРАД СВОЈЕ ЗЕМЉЕ, НЕГО НАЈМАЊУ И НАЈНЕЗНАЧАЈНИЈУ РЕЧ СВОГА ЈЕЗИКА.
- ЗЕМЉЕ И ДРЖАВЕ СЕ НЕ ОСВАЈАЈУ САМО МАЧЕВИМА, НЕГО И ЈЕЗИЦИМА. ЗНАЈ ДА ТЕ ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ ОНОЛИКО ОСВОЈИО И ПОКОРИО КОЛИКО ТИ ЈЕ РЕЧИ ПОТРО И СВОЈИХ ПОТУРИО. НАРОД КОЈИ ИЗГУБИ СВОЈЕ РЕЧИ ПРЕСТАЈЕ БИТИ НАРОД.
- САДА ПИПАМО ПО МРАКУ ПРОШЛОСТИ И ТРАЖИМО У ДАЛЕКОЈ ИСТОРИЈИ НЕШТО О НАМА СРБИМА И НЕ НАЛАЗИМО НИКАКВОГ ТРАГА НИ ГЛАСА О НАМА. КАО ДА НАС НИЈЕ БИЛО. А БИЛИ СМО И ТАДА. ЈЕР ДА НИСМО БИЛИ ТАДА, НЕ БИ НАС БИЛО НИ САДА.
- КАДГОД СЕ ДВА ЈЕЗИКА СУСРЕТНУ И ИЗМЕШАЈУ, ОНИ СУ КАО ДВЕ ВОЈСКЕ У БИЦИ НА ЖИВОТ И СМРТ. ДОК СЕ ГОД У ТОЈ БИЦИ ЧУЈЕ ЈЕДАН И ДРУГИ ЈЕЗИК, БОРБА ЈЕ РАВНОПРАВНА, КАД ПОЧИЊЕ ДА СЕ БОЉЕ И ВИШЕ ЧУЈЕ ЈЕДАН ОД ЊИХ, ТАЈ ЋЕ ПРЕВЛАДАТИ. НАПОСЛЕ СЕ ЧУЈЕ САМО ЈЕДАН ЈЕЗИК. БИТКА ЈЕ ЗАВРШЕНА. НЕСТАО ЈЕ ЈЕДАН ЈЕЗИК, НЕСТАО ЈЕ ЈЕДАН НАРОД.
- ЗНАЈ, ЧЕДО МОЈЕ, ДА ТИ БИТКА ИЗМЕЂУ ЈЕЗИКА НЕ ТРАЈЕ ДАН ДВА, КАО БИТКА МЕЂУ ВОЈСКАМА, НИТИ ГОДИНУ ДВЕ, КАО РАТ МЕЂУ НАРОДИМА, НЕГО ВЕК ИЛИ ДВА, А ТО ЈЕ ЗА ЈЕЗИК ИСТО ТАКО МАЛА МЕРА ВРЕМЕНА КАО ЗА ЧОВЕКА ТРЕН ИЛИ ДВА. ЗАТО ЈЕ, ЧЕДО МОЈЕ, БОЉЕ ИЗГУБИТИ СВЕ БИТКЕ И РАТОВЕ НЕГО ИЗГУБИТИ ЈЕЗИК. ПОСЛЕ ИЗГУБЉЕНЕ БИТКЕ И ИЗГУБЉЕНИХ РАТОВА ОСТАЈЕ НАРОД. ПОСЛЕ ИЗГУБЉЕНОГ ЈЕЗИКА НЕМА НАРОДА.
- ЧОВЕК НАУЧИ СВОЈ ЈЕЗИК ЗА ГОДИНУ ДАНА. НЕ ЗАБОРАВЉА ГА ДОК ЈЕ ЖИВ. НАРОД ГА НЕ ЗАБОРАВЉА ДОК ПОСТОЈИ. ТУЋИ ЈЕЗИК ЧОВЕК НАУЧИ ИСТО ЗА ГОДИНУ ДАНА. ТОЛИКО МУ ЈЕ ПОТРЕБНО ДА СЕ ОДРЕЧЕ СВОГА ЈЕЗИКА И ПРИХВАТИ ТУЋИ. ЧЕДО МОЈЕ МИЛО, ТО ЈЕ ТА ЗАРАЗА И ПОГИБИЈА ЈЕЗИКА, КАД ЈЕДАН ПО ЈЕДАН ЧОВЕК ПОЧИЊЕ ДА СЕ ОДРИЧЕ СВОГА ЈЕЗИКА И ПРИХВАТИ ТУЋИ, БИЛО ШТО МУ ЈЕ ТО ВОЉА, БИЛО ДА ТО МОРА.
- НАРОД ЈЕ, ЧЕДО МОЈЕ, ТРАЈНИЈИ ОД НАРАШТАЈА И ОД СВАКЕ ДРЖАВЕ. КАД ТАД НАРОД ЋЕ СЕ СПОЈИТИ КАО ВОДА ЧИМ ПУКНУ БРАНЕ КОЈЕ ГА РАЗДВАЈАЈУ. А ЈЕЗИК, ЧЕДО МОЈЕ, ЈЕЗИК ЈЕ ТА ВОДА, УВЕК ИСТА С ОБЕ СТРАНЕ БРАНЕ, КОЈА ЋЕ КАО ТИХА И МОЋНА СИЛА КОЈА БРЕГОВЕ РОНИ ОПЕТ СПОЈИТИ НАРОД У ЈЕДНО ОТАЧАСТВО И ЈЕДНУ ДРЖАВУ.

Напомена: Овај конкурс се заснива на средњевековним српским рукописним књигама, писати штампаним ћириличким словима, рад допунити одговарајућим ликовним елементима који не смеју да преовлађују, не писати на танком папиру (за фотокопирање), припремити (обојити) подлогу, око рада треба да остане простор/празнина (не писати/цртати до ивица рада).

Обавезни формати радова:

A 4 210 x 297 мм

A 3 297 x 420 мм

A 2 420 x 594 мм

Удружење војвођанских учитеља, јануар 2018.